

Europa podejmuje działania wobec aktualnych wyzwań

Należy odnotować, iż okres sześciomiesięcznej prezydencji francuskiej naznaczony był szeregiem kryzysów międzynarodowych (konflikt w Gruzji, kryzys finansowy i ekonomiczny), podczas których Unia Europejska potrafiła odegrać, dzięki swojej zdolności działania w sposób katalizujący, stanowczy i spójny, rozstrzygającą rolę. Prezydencja utrzymała kierunek wyznaczony przez priorytety, które zdefiniowała rozpoczynając swoje przewodnictwo: walka ze zmianami klimatycznymi (przyjęcie pakietu energia – klimat), polityka migracyjna (przyjęcie europejskiego Paktu o Imigracji i Azylu), wspólna polityka rolna (przyjęcie wyników przeglądu WPR oraz rozpoczęcie debaty na temat przyszłości WPR), europejska polityka bezpieczeństwa i obrony (nadanie nowej dynamiki dzięki konkretnemu i operacyjnemu programowi). Tych sześć miesięcy było również okresem ważnych dokonań we wszystkich aspektach działalności Unii, szczególnie w zakresie gospodarczym i finansowym, społecznym, kulturalnym, a także międzynarodowym (8 szczytów Unii i jej głównych międzynarodowych partnerów, w tym Szczyt paryski, podczas którego ustanowiono Unię dla Śródziemnomorza).

Okres sześciu miesięcy prezydencji francuskiej naznaczony był **szeregiem kryzysów międzynarodowych, które dla Unii Europejskiej stanowiły test jej zdolności zapewnienia wypracowanych wspólnie rozwiązań** problemów o zasadniczym znaczeniu. Unia Europejska, pozostając zjednoczona i stanowcza, zdołała podołać wyzwaniom i odegrać decydującą rolę w walce z kryzysami. Po gruzińskim 12 sierpnia br. zagregowała w sposób zdecydowany, w celu umożliwienia zaprzestania wrogich działań i uczestniczenia w poszukiwaniu pewnego i zrównoważonego pokoju. Skonfrontowana z największym światowym kryzysem gospodarczym od krachu w 1929 r., Unia potrafiła skorzystać z ogromnego atutu, którym jest Euro i uniknąć załamania systemu bankowego poprzez pragmatyczne wprowadzenie planu ratunkowego, który szybko stał się punktem odniesienia w skali światowej. W odniesieniu do kryzysu gospodarczego, Unii udało się szybki sposób zdefiniować strategię dla 27 państw członkowskich, która w sposób skoordynowany uruchamia jeden zestaw narzędziowy i korzysta z całego potencjału europejskich polityk wspólnotowych.

W tym trudnym kontekście prezydencja **utrzymała kierunek wyznaczony przez priorytety, które zdefiniowała rozpoczynając swoje przewodnictwo**. Do ich realizacji dążyła w sposób metodyczny, mając za partnerów Komisję i Parlament Europejski. Na podstawie historycznego porozumienia, które wzmacnia wiarygodność Unii w perspektywie przyszłych międzynarodowych negocjacji, prezydencja francuska wprowadziła Europę do awangardy walki ze zmianami klimatycznymi. Prezydencja ustanowiła ramy odniesienia na nadchodzące lata w dziedzinie polityki migracyjnej, szczególnie poprzez Pakt o Imigracji i Azylu. Uzyskała również porozumienie odnośnie wyników przeglądu wspólnej polityki rolnej, co stanowi zasadniczy punkt wyjścia dla polityki wspólnotowej reagującej skuteczniej na wyzwania z zakresu bezpieczeństwa sanitarnego, równowagi terytorialnej, rozwoju rolnego i ochrony środowiska. Prezydencja nadała również nową dynamikę europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony, zasadzonej na wspólnej analizie nowego ryzyka i wzmocnieniu zdolności operacyjnych, tak aby reagować na nie w skuteczny sposób.

Ponadto sześć miesięcy prezydencji były również okresem **ważnym dokonań we wszystkich aspektach działalności Unii** czy to międzynarodowym, gospodarczym, finansowym, społecznym, czy kulturalnym. Działania te opisane są w sposób szczegółowy w dokumentcie, zawierającym podsumowanie najważniejszych rezultatów prezydencji francuskiej wraz z odniesieniem do przyszłości w perspektywie najbliższych miesięcy. Rok 2009 powinien umożliwić kontynuację prac prowadzonych przez prezydencję francuską w ramach trojki, tworzonej z prezydencją czeską i szwedzką. Prezydencje te przeprowadzą

zwłaszcza dalsze wdrażanie mapy drogowej, zatwierdzonej przez szefów państw i rządów, na rzecz **wejścia w życie przed końcem 2009 r. Traktatu Lizbońskiego**. Rada Europejska, która zebrała się w grudniu 2008 r. ustaliła po pierwsze, iż jeśli Traktat Lizboński wejdzie w życie, podjęta zostanie decyzja o utrzymaniu w składzie Komisji przedstawiciela każdego państwa członkowskiego. Po drugie, Rada zgodziła się, iż konieczne jest wprowadzenie gwarancji, stanowiących odpowiedź na zaniepokojenie Irlandczyków odnośnie polityki podatkowej, rodzinnej, kwestii społecznych oraz polityki bezpieczeństwa i obrony. Rząd irlandzki zobowiązał się, z zastrzeżeniem, że szczegółowe prace nad powyższymi zagadnieniami zostaną zakończone w połowie 2009 r., do doprowadzenia do ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego przed końcem mandatu aktualnej Komisji.

Wykorzystawszy z sukcesem polityczne i instytucjonalne sposoby działania w okresie wyzwań wynikających z nowego porządku światowego, **Unia Europejska znajduje się na dobrej pozycji, aby wziąć na siebie, z pełną świadomością i ambicją, broniąc i promując wartości, które od powstania są motorem jej działań, globalną odpowiedzialność**. Zjednoczona i solidarna Unia będzie mogła skuteczniej chronić interesy europejskich obywateli i uczynić głos Europy słyszalnym na świecie.